

—Нали така много приличамъ на дѣдо?
—рече той.

—О, не съвсѣмъ, защото той наистина пуши, а ти не можешъ, — отговорихъ му азъ.

—Не мога ли? — рече той, — не мога?..

—То се знае, че не можешъ.

—Азъ ли не мога?... Добрѣ; ти ще видишъ... .

И докато казваше това, той зе на дланъта си малко тютюнъ, натъпка го съ прѣстъ въ лулата, сжщо както дѣдо прави, и като драсна клечка кибритъ, издълбоко потегли съ устата си пушека изъ тръбичката.

—Е — рече той тържествуващъ, — виждашъ ли сега, че мога?

—О, само съ едно теглене?...

—Двѣ, три, десетъ... , колкото искашъ.

И той засмука дима като калайджия.

Изначало всичко вървѣше добрѣ; но не слѣдъ много забѣлѣжихъ, че Павелъ поблѣднѣва, почна да се закашля, захвана да му се подига, на изведнажъ току изгърва лулата и припадна върху стола.

Азъ се уплашихъ и нададохъ отчаяни викове. Майка ми веднага дотърча, и щомъ видѣ на пода димешката още лула, всичко разбра. Тутакси тя отнесе братчето ми въ спалнята и го разсъблѣче. Сложи го на леглото му, и бърже стопли и му поднесе една чаша лѣковита вода. Два часа братчето ми се мъчи, болно на умирање, а азъ, свита въ единъ жгълъ на стаята, плачехъ скришомъ, защото добрѣ знаехъ, че по моя вина то се така поболи.

Сега то се успа, и азъ се поуспокоихъ. О, какъ се бѣхъ изплашила! и то, изповдамъ си го, благодарение на моето необмислено дразнене на братчето ми. Кѣдня ви се, че за въ бждеще никога не ще помисля да върша такива глупости.

РАЗНИ.

СВѢТЕЩИ ПТИЦИ.

Отъ нѣколко врѣме се установява, че има птици, които въ нѣкои периоди отъ живота си свѣтятъ въ тъмното отъ само-себе си. Прѣзъ 1907. година единъ английски ученъ обърналъ внимание върху свѣтещите

птици, които се явявали въ околността на Кеймбриджъ (въ Англия). Спомнили си тогава, че още въ 1866. год. другъ ученъ говорилъ за движещи се свѣтлини, които често се виждали прѣзъ нощта. Обаче никой не обърналъ внимание на това съобщение.

Наблюденията прѣзъ 1907. год. се нуждаятъ отъ обяснението на естествоизпитателитѣ. И тази есенъ сжщо единъ ловецъ, пакъ въ Англия, срѣцналъ една свѣтеща двойка птици. Той убилъ едната отъ тѣхъ и се оказало, че това било скалиста кукумявка.

Друга една свѣтеща птица била видена на сжщото мѣсто прѣзъ октомврий и друга пакъ прѣзъ декемврий. Хора, които видѣли птицитѣ, съобщаватъ, че тая прѣзъ октомврий свѣтѣла по-силно. Клонитѣ на дървото, на което стоела птицата, били освѣтени съ блѣдожълта свѣтлина. Прѣдполага се, че свѣтлината произлиза отъ малки свѣтли гжбички, които се намиратъ на гърдитѣ на птицата и се отдѣлятъ отъ тамъ.

БИЕНЕ НА СЪРДЦЕТО.

Човѣшкото сърдце се свива и разпуска (бие) 70 пхти на минута, 4200 пхти на часъ, 100,800 пхти на день, 36,792,000 пхти въ година. Сърдцето на единъ осемдесѣтъ-годишенъ човѣкъ е било 2,943,360,000 пхти.

НА ПЪРЗАЛКАТА

Снѣгъ дебелъ покри земята,

Хей ура, ура!

Скоро вземайте шейната,

Хей ура, ура!

Да излѣземъ край селото,

Хей ура, ура!

На полето поблѣдло,

Хей ура, ура!

Хайде пуцайте се долу,

Хей ура, ура!

Днесъ е празникъ, нѣма школо,

Хей ура, ура!

София.

Йорд. Василевъ, IV отдѣл.